

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2022

*«Εκ Παρθένου Κύριος Ἰησοῦς ἡ λύτρωσις,
ὁ φωτισμός, ἡ ζωή, ἡ σωτηρία, νῦν ἐν Βηθλεὲμ ἀποτίκτεται»
(Τροπάριον Προεορτίου Κανόνος, κ' Δεκ*

Αγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, τέκνα ποθητὰ ἐν Κυρίῳ τεχθέντι·

Ἐξ ἄρχῆς Προπάτορας Ἀδάμ ἐναντιώθηκε στὸν Παράδεισο τῆς τρυφῆς στὸν Θεὸ μέσω τῆς παρακοῆς του, καὶ ἐξῆλθε ἀπὸ αὐτὸν κληροδοτῶντας μας, ὡς καταγομένους ἀπὸ αὐτόν, τὴν ἐναντίωση στὸ θεῖο θέλημα. Ὅλοι ἔχουμε μέσα μας τὴν σπορὰ γιὰ ἄρνηση ἀπὸ τὴν θεία ὑπακοή, ἡ ὁποία μᾶς ὀδηγεῖ στὴν ἀποστασία καὶ τὴν ἀπώλεια.

Ὅμως, ὁ νέος Ἀδάμ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς κατῆλθε στὴν γῆ μας, γεννηθεὶς στὴν Βηθλεὲμ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, ὄχι μόνον γιὰ νὰ διορθώσει τὸ πταῖσμα τοῦ παλαιοῦ Ἀδάμ, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλους ἐμᾶς τοὺς θλιβεροὺς ἀπογόνους του, οἱ ὁποῖοι ἐπίσης ἀμαρτήσαμε καὶ ἀμαρτάνουμε.

Μπορεῖ νὰ μὴν γνωρίσαμε προσωπικὰ τὸν παλαιὸ Ἀδάμ, ὅμως, ὅταν ἀμαρτάνουμε κάνουμε αὐτὸ ἀκριβῶς ποὺ μᾶς ἐξομοιώνει στὴν παρακοή μαζί του. Καὶ ὅταν ἀντίθετα δὲν ἀμαρτάνουμε, ἀλλὰ τηροῦμε τὴν εὐλογημένη ὑπακοή μας στὸν νέο Ἀδάμ Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, τότε παραμένουμε σὲ σχέση γνωριμίας καὶ κοινωνίας μὲ τὸν νέο καὶ ἀληθινὸ Γενάρχη μας, ὁ Ὅποιος μᾶς προσφέρει ὡς δῶρο τὴν ἀναμαρτησία! (Βλ. Ὅσιου Συμεὼν Νέου Θεολόγου, Ἀλφαβητικὰ Κεφάλαια, Κεφ. Ε').

Αὐτὴ εἶναι ἡ πιὸ θαυμάσια, σπουδαία καὶ ὑψηλὴ γνωριμία στὴν ζωὴ αὐτή, ἡ προσωπικὴ κοινωνία μὲ τὸν Σωτῆρα Χριστὸ στὴν ἀγία

Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία Του, γιὰ νὰ ἐκπληρώσουμε τὸν αἰώνιο θεῖο προορισμό μας στὴν Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος!

Ὁ ἐνανθρωπήσας Κύριός μας ἐπιτέλεσε ὅλο τὸ σωτήριο ἔργο τῆς Θείας Οἰκονομίας γιὰ νὰ τὸ πιστεύσουμε βαθιά, νὰ τὸ ἀποδεχθοῦμε βιωματικὰ καὶ νὰ λαμβάνουμε μέσῳ αὐτοῦ τὴν δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μὲ τὰ ἅγια Μυστήρια καὶ τὶς ἅγιες Ἀρετές. Χωρὶς τὸ Ἅγιο Πνεῦμα παραμένουμε ταλαίπωροι καὶ ἀνήμποροι, δυστυχεῖς καὶ εὐάλωτοι, ἀνασφαλεῖς καὶ ἀλύτρωτοι. Τὰ ἐνδιαφέροντά μας περιορίζονται στὸ ἐνθάδε, παραμένουν πεζά, φθαρτά, ἐφήμερα καὶ γήϊνα. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ καλλιέργεια καὶ ἔξαρση τῶν παθῶν προξενοῦν πολέμους καὶ μάχες στὸν κόσμο μας, μέσα μας, γύρω μας, παντοῦ στὴν γῆ μας...

Ὅταν ὁμως ἐπιτρέψουμε στὸ Ἅγιο Πνεῦμα νὰ μᾶς ἐπισκεφθεῖ καὶ νὰ σκηνώσει μέσα μας, τότε Αὐτὸ μᾶς ἀναπλάθει καὶ μᾶς ἀνακαινίζει, ἀγιάζοντας τὸν νοῦ, τὴν συνείδηση καὶ ὅλες τὶς αἰσθήσεις μας. Τότε, ἡ φθαρτὴ ζωὴ ποὺ φωλιάζει μέσα μας καὶ ἐλκύει τὴν ὄρεξη τῆς ψυχῆς σὲ σαρκικὲς καὶ κοσμικὲς ἐφέσεις καὶ ἐπιθυμίες, δίδει τόπο στὴν νέα καὶ εὐλογημένη κατάσταση τῆς ἀφθαρσίας. Ἔτσι εἶναι ποὺ ἀποκτοῦμε γεύση τοῦ Οὐρανοῦ, μέρος ἀπὸ τὸ φῶς καὶ τὴν θερμὴ του. Ἡ ψυχὴ μας ἀναπτέρεται καὶ συμμετέχει μὲ ἀγαλλίαση στὴν εἰρηνικὴ ἀγγελικὴ μελωδία. Καὶ ἐπίσης, βαθιὰ εἰρήνη καὶ εὐλογία ἀπλώνεται στὴν ἄλλοτε σκοτεινὴ, ὑγρὴ, ψυχρὴ καὶ ἀφιλόξενη γῆ τῆς καρδιάς μας.

Ὁ Χριστὸς μας γεννήθηκε γιὰ νὰ ἀλλάξει ριζικὰ τὰ ἀνθρώπινα μέτρα καὶ δεδομένα, νὰ ἀνατρέψει ἄρδην ὅ,τι μέχρι τότε θεωρεῖτο ὡς ἄπιαστη καὶ ἀφάνταστη κατάσταση καὶ πραγματικότητα. Ἦλθε γιὰ νὰ προσφέρει ζωὴ ἀληθινὴ· δηλαδή, γιὰ νὰ μεταπλάσσει τὴν κακία σὲ καλωσύνη, τὴν φθορὰ σὲ ἀφθαρσία, τὴν ἁμαρτία σὲ ἀρετὴ, τὴν κόλαση σὲ παράδεισο, τὴν γῆ σὲ οὐρανό, τὸν ἄνθρωπο σὲ θεό!

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Πῶς ἐπιτυγχάνονται αὐτὰ στὴν καθημερινὴ ζωὴ μας; Μὲ τὴν Μετάνοια! Αὐτὴ ἀλλάζει καὶ μετατρέπει τὰ πάντα στὸν ἄνθρωπο.

Αὐτὴ περικλείει μέσα τῆς δημιουργικῆ καὶ θεῖα δύναμη, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ μικρὲς ἀλλαγὲς τῆς ἀμαρτίας σὲ ἀρετὴ, καὶ φθάνει ἀπεριόριστα μέχρι τὴν ἀγιότητα.

Ἄν ὁ νοῦς σταματήσει νὰ ἀσχολεῖται μὲ κάθε τι τὸ ἀκάθαρτο καὶ βλαπτικόν, ἂν τὰ λόγια σταματήσουν τὴν κακία, ἂν οἱ αἰσθήσεις παύσουν τὴν ἔμπρακτὴ ἀμαρτία, τότε γεννιέται νέος ἄνθρωπος: πνευματικός. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Χριστιανός.

Ἄν τὰ μάτια χύσουν πικρὰ δάκρυα μεταμέλειας γιὰ ὅ,τι ἄσχημο ἔγινε, ἂν δοθοῦν ὑποσχέσεις ἀληθινῆς Μετανοίας καὶ αὐτὲς τηρηθοῦν, ὥστε νὰ σταματήσουν οἱ συνεχεῖς παραβιάσεις, τότε ὁ ἐν Χριστῷ ἄνθρωπος ζεῖ καὶ ἀυξάνεται. Καὶ προσπαθεῖ πάσῃ θυσίᾳ νὰ μὴν περιπίπτει σὲ κάθε μορφῆς ἀσέβεια, ἀναισχυντία καὶ πλεονεξία, γιὰ νὰ μὴν ἐκπέσει τῆς Χάριτος. Μάλιστα, προσέχει ἰδιαίτερα νὰ μὴν παρεκτραπεῖ σὲ σκληρότητα, ἐκδικητικότητα καὶ ἀσπλαγχνία ἐναντι τοῦ πλησίον, τοῦ ὁποιοῦ πλησίον, διότι θὰ ἀπωλέσει τὴν σωτήρια Μετάνοια καὶ ἔτσι θὰ χάσει τοὺς κόπους τοῦ μάταια καὶ ἄδικα.

Ἀδελφοὶ ἀγαπητοί·

Εἶθε ἐπὶ τῇ Γεννήσει τοῦ Θεοῦ Βρέφους νὰ παραμείνουμε πιστοὶ καὶ ἔνθεοι, τίμιοι καὶ εὐλικρινεῖς, ἀγωνιζόμενοι καὶ προσεκτικοί, χαρούμενοι καὶ ἐλπιδοφόροι, μετανοοῦντες καὶ ἐλεοῦντες, ὑπομένοντες καὶ συγχωροῦντες, καὶ πάνω ἀπ' ὅλα ἀληθινοὶ καὶ ἀνυπόκριτοι. Καὶ ὁ Θεὸς τῆς Εἰρήνης, Ἀγάπης καὶ Ἀληθείας νὰ μᾶς εὐλογεῖ καὶ νὰ παραμένει μαζί μας, ὡς ὁ Ἐμμανουήλ, πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν!

Χριστὸς ἐτέχθη!

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

- † Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
- † Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
- † Ὁ Δημητριάδος ΦΩΤΙΟΣ
- † Ὁ Τορόντο ΜΩΨΗΣ
- † Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
- † Ὁ Φιλίππων καὶ Μαρωνείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
- † Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
- † Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΚΛΗΜΗΣ
- † Ὁ Μεθώνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
- † Ὁ Ἴετνα καὶ Πόρτλαντ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ
- † Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ
- † Ὁ Θεουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
- † Ὁ Πελαγονίας ΜΑΞΙΜΟΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Δημητριάδος Φώτιος

† Ὁ Δημητριάδος ΦΩΤΙΟΣ